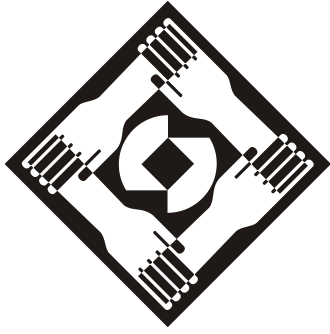

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๑๗๕๑/๒๕๖๘

เครื่องประดับดินเผา

POTTERY JEWELRY

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 39.060

ISBN (e-book) 978-616-627-306-9

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องประดับดินเผา

มผช.๑๗๕๑/๒๕๖๘

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๐ ๖๘๒๗ ต่อ ๑๖๓๐

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องประดับดินเผา
มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๗๕๑/๒๕๖๘
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องประดับดินเผา มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๗๕๑/๒๕๖๘ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย ของใช้ ของประดับตกแต่ง และของที่ระลึก มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕-๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๘ ให้กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องประดับดินเผา ขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ของคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๒๖๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (กผช.) ของ สำนักงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องประดับดินเผา มาตรฐานเลขที่ มผช.๑๗๕๑/๒๕๖๘ ไว้ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

นายวันชัย พนมชัย

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ประธานกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องประดับดินเผา

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะเครื่องประดับที่ทำจากดินเหนียวเป็นส่วนประกอบหลัก อาจใช้เครื่องมือเป็นอุปกรณ์ช่วยในบางขั้นตอนการทำ ไม่ครอบคลุมถึงผลิตภัณฑ์ดินเผาที่ได้ประกาศเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนแล้ว

๒. บทนิยาม

- ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้
- ๒.๑ เครื่องประดับดินเผา หมายถึง เครื่องประดับที่ได้จากการนำดินเหนียวมาปั้นหรือขึ้นรูปเป็นรูปทรงต่าง ๆ อาจแกะสลักหรือตกแต่งลวดลาย แล้วนำไปเผาที่อุณหภูมิตั้งแต่ ๗๐๐ องศาเซลเซียส ขึ้นไป อาจตกแต่งสีหรือเคลือบด้วยสารเคลือบเงา แล้วนำมาทำเป็นเครื่องประดับ เช่น ต่างหู สร้อยข้อมือ สร้อยคอ อาจตกแต่งด้วยวัสดุอื่น เช่น ลูกปัดไม้ ลูกปัดเงิน

๓. คุณสมบัติที่ต้องการ

- ๓.๑ ลักษณะทั่วไป
- ต้องประณีต มีรูปแบบ รูปทรง และสัดส่วนที่เหมาะสมกับการใช้งาน ไม่มีรอยแตก บิ่น ร้าว หรือมีรอยตำหนิ ปรากฏให้เห็นเด่นชัด หรือขอบคมที่อาจทำให้เกิดอันตรายขณะสวมใส่ ยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงานซึ่งไม่มีผลเสียต่อการใช้งาน
- การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- ๓.๒ ความสามารถในการรักษารูปทรง
- ต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปทรงของเครื่องประดับดินเผา
- การทดสอบให้ปฏิบัติตาม ข้อ ๗.๑
- ๓.๓ สี (กรณีมีการแต่งสี)
- ต้องติดแน่น ไม่เปราะเปื้อน ไม่หลุดหรือลอก
- การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- ๓.๔ ความคงทนของสีต่อน้ำ (กรณีมีการแต่งสี)
- ต้องไม่ตกติดผ้าขาว
- การทดสอบให้ปฏิบัติตาม ข้อ ๗.๒
- ๓.๕ ความคงทนของสีต่อเหงื่อ (กรณีมีการแต่งสี)
- ต้องไม่ตกติดผ้าขาว
- การทดสอบให้ปฏิบัติตาม ข้อ ๗.๒

- ๓.๖ การร้อยหรือการถัก (ถ้ามี)
ต้องประณีต การต่อลวดลายต้องถูกต้อง ต่อเนื่องตลอดชิ้นงาน
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- ๓.๗ การเคลือบผิว (ถ้ามี)
ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ หลุด หรือลอก
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- ๓.๘ การประกอบ (ถ้ามี)
ต้องประณีต ติดแน่น คงทน เรียบร้อย และไม่มีรอยเปราะเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- ๓.๙ การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)
ต้องเรียบร้อย และเหมาะสมกับชิ้นงาน วัสดุที่ใช้ประกอบหรือตกแต่ง กรณีเป็นโลหะต้องไม่มีสนิม กรณีใช้วัสดุ
จากธรรมชาติต้องไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของแมลง ยกเว้นรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
กรณีใช้พลาสติกต้องไม่มีครีบกาวหรือขอบคม
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- ๓.๑๐ การใช้งาน
ต้องสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔. การบรรจุ

- ๔.๑ หากมีการบรรจุ ให้บรรจุเครื่องประดับดินเผาในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม สะอาด แห้ง เรียบร้อย และสามารถ
ป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเครื่องประดับดินเผาได้
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕. เครื่องหมายและฉลาก

- ๕.๑ ที่ฉลากหรือบรรจุภัณฑ์เครื่องประดับดินเผาทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้ง
รายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน
- (๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.) หรือชื่อที่สื่อความหมายตาม มผช.
 - (๒) ขนาด (size) เป็นมิลลิเมตรหรือเซนติเมตร
 - (๓) เดือน ปีที่ทำ
 - (๔) ชื่อนำหน้าการใช้งาน และการดูแลรักษา
 - (๕) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง
 - (๖) เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน (ถ้ามี)
- ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๖. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- ๖.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง เครื่องประดับดินเผาที่มีส่วนประกอบเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ในระยะเวลาเดียวกัน
- ๖.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้
- ๖.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบการใช้งาน การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๙ ข้อ ๔ และข้อ ๕ จึงจะถือว่าเครื่องประดับดินเผารุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๖.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป สี (กรณีมีการแต่งสี) การร้อยหรือการถัก (ถ้ามี) การเคลือบผิว (ถ้ามี) การประกอบ (ถ้ามี) และการประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี) ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๖.๒.๑ แล้ว จำนวน ๓ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๓ และข้อ ๓.๕ ถึงข้อ ๓.๘ จึงจะถือว่าเครื่องประดับดินเผารุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์กำหนด
- ๖.๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับความสามารถในการรักษารูปทรง ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๖.๒.๒ แล้ว จำนวน ๓ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๒ จึงจะถือว่าเครื่องประดับดินเผารุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๖.๒.๔ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับความคงทนของสีต่อน้ำ (กรณีมีการแต่งสี) และความคงทนของสีต่อเหงื่อ (กรณีมีการแต่งสี) ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๔ จึงจะถือว่าเครื่องประดับดินเผารุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๖.๓ เกณฑ์ตัดสิน
- ตัวอย่างเครื่องประดับดินเผาต้องเป็นไปตามข้อ ๖.๒.๑ ข้อ ๖.๒.๒ ข้อ ๖.๒.๓ และข้อ ๖.๒.๔ ทุกข้อ จึงจะถือว่าเครื่องประดับดินเผารุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๗. การทดสอบ

- ๗.๑ การทดสอบความสามารถในการรักษารูปทรง
- เตรียมน้ำสะอาดใส่ลงในภาชนะ แล้วนำเครื่องประดับดินเผาตัวอย่าง จำนวน ๓ ตัวอย่าง แช่ลงในน้ำให้เปียกทั่ว เครื่องประดับดินเผาตัวอย่าง ทั้งไว้เป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นบีบและประเมินการเปลี่ยนแปลงรูปทรงของเครื่องประดับดินเผาด้วยการตรวจพินิจ
- ๗.๒ การทดสอบความคงทนของสี
- ๗.๒.๑ ความคงทนของสีต่อน้ำ
- เตรียมขึ้นทดสอบโดยการนำเครื่องประดับตัวอย่างวางบนผ้าฝ้ายสีขาว จากนั้นนำขึ้นทดสอบวางลงบนจานที่มีก้นแบนเรียบ และเทน้ำกลั่นลงบนขึ้นทดสอบ ให้ขึ้นทดสอบเปียกจนทั่ว แช่ขึ้นทดสอบไว้ในน้ำกลั่นที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา ๑๐ นาที กดและขยับขึ้นทดสอบเป็นครั้งคราว เมื่อครบกำหนดเวลานำขึ้นทดสอบไปอบที่อุณหภูมิ (๓๗ ± ๒) องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๔ ชั่วโมง เมื่อนำขึ้นทดสอบออกจากตู้อบ ให้ทำการประเมินการตกติดสีด้วยการตรวจพินิจ

๗.๒.๒ ความคงทนของสีต่อเหงื่อ

- (๑) เตรียมชิ้นทดสอบโดยการนำตัวอย่างเครื่องประดับวางบนผ้าฝ้ายสีขาว จากนั้นนำชิ้นทดสอบวางลงบนจานที่มีก้นแบนเรียบ และเทสารละลายเหงื่อเทียม-ต่างลงบนชิ้นทดสอบ ให้ชิ้นทดสอบเปียกให้ทั่ว และแช่ชิ้นทดสอบไว้ในสารละลายนี้ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา ๑๐ นาที กดและขยับชิ้นทดสอบเป็นครั้งคราว เพื่อให้ชิ้นทดสอบเปียกสารละลายโดยทั่วถึง
- (๒) เตรียมชิ้นทดสอบชิ้นที่ ๒ และปฏิบัติตามข้อ (๑) โดยใช้สารละลายเหงื่อเทียม-กรด
- (๓) จากนั้นนำชิ้นทดสอบไปอบที่อุณหภูมิ (37 ± 2) องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๔ ชั่วโมง เมื่อนำชิ้นทดสอบออกจากตู้อบ ให้ทำการประเมินการตกติดสีด้วยการตรวจพินิจ

หมายเหตุ การเตรียมสารละลายเหงื่อเทียม-ต่าง และสารละลายเหงื่อเทียม-กรด ให้ปฏิบัติตาม มอก. 121 เล่ม 4